

99

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 25 maja 1979 r.

w sprawie przystąpienia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do Porozumienia dotyczącego przyjęcia jednolitych warunków homologacji i wzajemnego uznawania homologacji wyposażenia i części pojazdów samochodowych, sporządzonego w Genewie dnia 20 marca 1958 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 6 Porozumienia dotyczącego przyjęcia jednolitych warunków homologacji i wzajemnego uznawania homologacji wyposażenia i części pojazdów samochodowych, sporządzonego w Genewie dnia 20 marca 1958 r., został złożony Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dnia 12 stycznia 1979 r. dokument przystąpienia Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do powyższego porozumienia z zastrzeżeniem, że Polska Rzeczpospolita Ludowa nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 10 tego porozumienia.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że wraz z dokumentem przystąpienia zostało złożone oświadczenie, zgodnie z artykułem 1 ustęp 6 porozumienia, iż Polska Rzeczpospolita Ludowa nie uważa się za związaną żadnym z regulaminów załączonych do wymienionego porozumienia.

Zgodnie z artykułem 7 ustęp 2 porozumienia weszło ono w życie w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 13 marca 1979 r.

Podaje się również do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami powyższego porozumienia przez podpisanie, ratyfikowanie lub przystąpienie do niego w niżej podanych datach:

Francja	dnia 26 czerwca	1958 r.,
Szwecja	dnia 21 kwietnia	1959 r.,
Belgia	dnia 7 lipca	1959 r.,

z zastrzeżeniem, że nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 10 porozumienia, i z oświadczeniem, że nie jest związana żadnym z regulaminów załączonych do niego,

Czechosłowacja	dnia 12 maja	1960 r.,
--------------------------	--------------	----------

z zastrzeżeniem, że nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 10,

Węgry	dnia 3 maja	1960 r.,
-----------------	-------------	----------

z zastrzeżeniem, że nie uważają się za związane postanowieniami artykułu 10,

Holandia	dnia 30 czerwca	1960 r.,
Hiszpania	dnia 11 sierpnia	1961 r.,

z zastrzeżeniami przewidzianymi w artykule 11 porozumienia,

Jugosławia	dnia 14 lutego	1962 r.,
----------------------	----------------	----------

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Pół- nocnej Irlandii	dnia 15 stycznia	1963 r.,
--	------------------	----------

Włochy	dnia 25 lutego	1963 r.,
------------------	----------------	----------

z zastrzeżeniem, że nie uważają się za związane postanowieniami artykułu 10,

Republika Federalna Niemiec	dnia 29 listopada	1965 r.,
--	-------------------	----------

Austria	dnia 12 marca	1971 r.,
-------------------	---------------	----------

z oświadczeniem, że nie jest związana żadnym z regulaminów załączonych do porozumienia,

Luksemburg	dnia 13 października	1971 r.,
----------------------	----------------------	----------

Szwajcaria	dnia 29 czerwca	1973 r.,
----------------------	-----------------	----------

Niemiecka Republika Demokratyczna	dnia 4 października	1974 r.,
--	---------------------	----------

z zastrzeżeniem, że nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 10,

Norwegia	dnia 3 lutego	1975 r.,
--------------------	---------------	----------

Finlandia	dnia 19 lipca	1976 r.,
---------------------	---------------	----------

Dania	dnia 21 października	1976 r.,
-----------------	----------------------	----------

z oświadczeniem, że porozumienie nie będzie stosowane na terytorium Wysp Owczych,

Rumunia	dnia 23 grudnia	1976 r.,
-------------------	-----------------	----------

z zastrzeżeniem, że nie uważa się za związaną postanowieniami artykułu 10.

Zgodnie z artykułem 7 ustęp 1 porozumienia weszło ono w życie w stosunku do Francji i Szwecji dnia 20 czerwca 1959 r., natomiast w stosunku do pozostałych wyżej wymienionych państw weszło ono w życie na podstawie artykułu 7 ustęp 2 sześćdziesiątego dnia po złożeniu przez te państwa dokumentów ratyfikacyjnych lub dokumentów przystąpienia.

Minister Spraw Zagranicznych: *E. Wojtaszek*

100

KONWENCJA

Nr 140 dotycząca płatnego urlopu szkoleniowego,

przyjęta w Genewie dnia 24 czerwca 1974 r.

W imieniu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

RADA PAŃSTWA
POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 24 czerwca 1974 roku została przyjęta w Genewie na pięćdziesiątej dziewiątej sesji Konferencji Ogólnej Międzynarodowej Organizacji Pracy Konwencja Nr 140 dotycząca płatnego urlopu szkoleniowego.

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją Rada Państwa uznała ją i uznaje za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadcza, że wymieniona konwencja jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona, oraz przyrzeka, że będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Dano w Warszawie dnia 8 marca 1979 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*

L. S.

Minister Spraw Zagranicznych: *E. Wojtaszek*

(Tekst konwencji jest zamieszczony w załączniku do niniejszego numeru)

101

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 16 czerwca 1979 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polską Rzeczpospolitą Ludową Konwencji Nr 140 dotyczącej płatnego urlopu szkoleniowego, przyjętej w Genewie dnia 24 czerwca 1974 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 12 Konwencji nr 140 dotyczącej płatnego urlopu szkoleniowego, przyjętej w Genewie dnia 24 czerwca 1974 r., został złożony Dyrektorowi Generalnemu Międzynarodowego Biura Pracy dnia 23 kwietnia 1979 r. dokument ratyfikacyjny Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej do powyższej konwencji.

Wymieniona konwencja wejdzie w życie w stosunku do Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dnia 23 kwietnia 1980 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa stały się stronami powyższej konwencji, która weszła w życie dnia 23 września 1976 r., składając dokumenty ratyfikacyjne w niżej podanych datach:

Węgry	dnia 10 czerwca	1975 r.,
Szwecja	dnia 23 września	1975 r.,
Francja	dnia 20 października	1975 r.,
Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Pół- nocnej Irlandii	dnia 4 grudnia	1975 r.,

Kuba	dnia 30 grudnia	1975 r.,
Gwinea	dnia 20 kwietnia	1976 r.,
Czechosłowacja	dnia 24 maja	1976 r.,
Holandia	dnia 14 września	1976 r.,
Republika Federalna Niemiec	dnia 30 listopada	1976 r.,
Meksyk	dnia 17 lutego	1977 r.,
Niemiecka Republika Demokratyczna	dnia 14 lipca	1977 r.,
Irak	dnia 9 maja	1978 r.,
Hiszpania	dnia 18 września	1978 r.,
Kenia	dnia 9 kwietnia	1979 r.

Zgodnie z artykułem 13 ustępy 2 i 3 konwencji weszła ona w życie w stosunku do Węgier i Szwecji dnia 23 września 1976 r., natomiast w stosunku do pozostałych wyżej wymienionych państw weszła ona w życie po upływie dwunastu miesięcy od daty zarejestrowania ich ratyfikacji.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. *J. Czyrek*

102

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 lipca 1979 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie pokrywania przez cudzoziemców kosztów pobytu w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Na podstawie art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 29 marca 1963 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 1963 r. Nr 15, poz. 77, z 1974 r. Nr 14, poz. 85 i z 1977 r. Nr 11, poz. 45) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 14 kwietnia 1977 r. w sprawie pokrywania przez cudzoziemców kosztów pobytu w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1977 r. Nr 12, poz. 49 i Nr 21, poz. 91) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 4 ust. 1:
 - a) skreśla się pkt 4,

- b) w pkt 11 dodaje się na końcu wyrazy „po okazaniu umowy lub kontraktu albo zaświadczenia Polskiej Agencji Artystycznej „Pagart” lub Zjednoczonych Przedsiębiorstw Rozrywkowych”,
- c) w pkt 12 po wyrazach „z którymi rozliczenia następują w rublach” dodaje się wyrazy „jeżeli stale zamieszkują na terytorium tych państw”,
- d) w pkt 13 wyrazy „Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki” zastępuje się wyrazami „Centrali Turystycznej „Orbis””,